

РЕШЕНИЕ

№ 931

гр. София, 12.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **7546** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и
следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. В. Н., в качеството ѝ на [фирма] от [населено
място] срещу решение /без номер/ от 06.04.2012 г., постановено по наказателно от
административен характер дело № 2712/2011 г. на Софийски Районен Съд –
Наказателно отделение, 19 състав, с което е потвърдено наказателно постановление
/НП/ № 23 – 2302083 от 16.11.2010 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция
по труда”, [населено място].

С посочено НП на [фирма], на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена
имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2
от КТ.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно.
Посочва се, че първоинстанционния съд не е взел предвид всички събрани в хода на
производството доказателства. Твърди се, че завареното в стопанисвания от търговеца
магазин лице, никога не е работило в него. Жалбоподателят е бил лишен от право на
защита от първоинстанционния съд, защото не е допуснато събирането на исканите от
него доказателства. Инвокирани са доводи, че СРС не е обсъдил нито едно от
възраженията на жалбоподателката, което е съществено нарушение на
съдопроизводствените правила.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от представляващия го по закон М. Н., която поддържа жалбата.

Ответникът не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка.

Първоинстанционният съд е приел, че на 13.07.2010 г. длъжностни лица при Дирекция „Инспекция по труда”, [населено място] извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в сградата на търговски комплекс, находящ се в [населено място], [улица]. В магазин, стопанисван от [фирма], проверяващите заварили лице, което обслужвало клиентите, на което е дадена декларация за попълване. В нея лицето е посочило, че се казва Н. П. Ч., работи във фирма „М.” от 13.07.2010 г. като продавач-консултант, с работно време от 10,30 часа до 19,00 часа. Тъй като проверката била извършена в отсъствието на представител на работодателя, на представляващия едноличния търговец била оставена призовка да се яви в Дирекция „Инспекция по труда”, [населено място] за изясняване на всички обстоятелства. На 16.07.2010 г. М. Н. се явила и написала саморъчно обяснение, че работи лично в магазина. Представила и договор за наем. Обсъждайки събраните доказателства, проверяващите приели, че завареното от тях лице е работило по трудово правоотношение без да му е връчен екземпляр от подписан трудов договор и копие от уведомление за сключването му до ТД на НАП.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 23-2302083/16.07.2010 г., връчен на представител на сочения нарушител, който го е подписал без възражение.

В законоустановения тридневен срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, получено на 05.07.2012 г. от представляващия едноличния търговец. Жалбата е пададена чрез пощенски оператор, като видно от поставеното върху лицевата му част клеймо, действията са предприети на 19.07.2012 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с

изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал частично фактите, касаещи спора. Не са обсъдени в пълнота събраните в хода на административно-наказателното производство документи и не са взети предвид обстоятелствата, установени при съдебното дирене. Разпитан е актосъставителя. Показанията му са мотивирали първоинстанционният съд да приеме безкритично фактите, отразени в акта за установяване на административно нарушение. По тез причини направените от СРС изводи не се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

На първо място следва да се отбележи, че видно от справката, нахождаща се на л. 27 от делото, по отношение на лице с три имена Н. П. Ч. няма запис в НБД „Население”, а при проверка на посоченото ЕГН излиза грешна контролна цифра. Това обстоятелство е следвало да наведе СРС на извода, че човекът, заварен от проверяващите в магазина на 13.07.2010 г., може да не се е представил с истинските си имена, въвеждайки ги умишлено в заблуждение. За да са съставени коректно АУАН и съответно НП, те следва да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, съгласно чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. При положение, че такова лице не съществува, няма как да се приеме, че именно то е било заварено да продава в стопанисвания от [фирма] магазин. Проверяващите е следвало да се уверят в самоличността му, като снемат данните му от лична карта или друг личен документ. Съмненията относно самоличността на лицето, което се сочи, че е работило в нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, опорочават както АУАН, така и издаденото въз основа на него НП, защото са в противоречие с посочените по-горе правни норми.

От друга страна, видно от попълнената от лицето декларация, то е посочило, че работи във фирма „М.”, а не в [фирма]. Това обстоятелство само по себе си налага извода, че дори Н. П. Ч. да съществува реално, тя не е работила при касатора, в нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. Обстоятелството, че е била заварена в момента в магазина да продава, не води автоматично до извода, че работи непрекъснато там. Съвсем житейски са известни случаите, когато при липса на двама назначени в един обект служители, се извършва заместване до служители в съседни обекти, най-малкото за да може работникът да задоволи свои хигиенни нужди.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, но при неправилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби. Визираното нарушение не отчетено от СРС, поради което процесното решение следва да бъде отменено, като по същество се отмени и атакуваното наказателно постановление.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 06.04.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 2712/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 19 състав и вместо него постановява друго, с което ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23 – 2302083 от 16.11.2010 г., издадено от

Директора на Дирекция „Инспекция по труда”, [населено място], с което на [фирма], на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ.
Решението е окончателно.